

[Økonomiministeren]

re for panikslagne. Jeg forstod også, at hr. Gert Petersen vendte sig imod, at man fra andre sider måske var lidt vel panikslagen i øjeblikket. Det bedste er formentlig at drøfte køligt og afslappet, hvad der skal gøres. Men det er ikke udtryk for heller, at regeringen ikke mener, at der nu og senere må gøres noget temmelig alvorligt, for vi har ikke den opfattelse, at alting går godt.

Jeg vil også gerne sige til dem, der har fremhævet, hvad forskellige andre har udtalt om den økonomiske situation, at den omstændighed, at Nationalbankdirektøren og Kommissionsformanden, Roy Jenkins, har udtalt sig, og at vi ikke straks har erklæret, at det var fremragende og godt, det, de sagde, ikke er udtryk for, at vi ikke deler den opfattelse, at den industrialiserede verden og Danmark, måske ikke mindst Danmark, befinder sig i en særdeles vanskelig økonomisk-politisk situation for øjeblikket, og vi er også indstillet på, at der må gøres noget ved det.

Til hr. Ib Christensen, der spurgte, om vi havde ændret opfattelse vedrørende en almen ejendomsskatte-reform, vil jeg sige: vi stiler stadig væk imod at kunne fremsætte et sådant reformforslag i denne samling.

Så vil jeg gerne sige til dem, der ivrigt har diskuteret, hvorvidt SFs forslag var traditionelt eller det gik ad nye veje, at mange af de forslag, SF har fremsat, kender vi fra tidligere, og vi har været med til at stemme dem ned, så man kan vel nok sige, at de er traditionelle i den forstand, at de er kendte. Men jeg synes dog, at når nu de borgerlige partier har skældt så meget ud, burde man kvittere over for SF med, at en del af de tankebaner, SF her har fulgt, ikke ligger så milevidt fra de tankebaner, man har fulgt, når man har lavet kriseforanstaltninger ved forlig. Jeg er endda bange for, at de ligger nærmere ved en række af de foranstaltninger, vi har gennemført, end SF egentlig selv kan lide at være ved. Derfor vil jeg gerne slutte med at kvittere og sige, at jeg synes, det trods alt må hilses med glæde, at SF har gjort sig denne umage for at finde konkrete veje ud af en række af vores problemer og prøvet at stykke dem sammen. Formen, det er foregået under, en beslutningsdebat, er måske nok mindre hensigtsmæssig, for det er jo enormt svært at komme ind på alle emnerne og især at undgå at gøre det overfladisk, i hvert fald for de stakkels ordførere, der kun har 5 minutter.

Ministeren har et helt kvarter, og jeg forsøgte at bruge det for netop at vise, at vi også gerne vil se alvorligt på de enkeltheder, som SF har fremlagt.

Gert Petersen (SF):

Jeg må sige, at jeg synes nok bedre om det, ministeren sagde her i anden omgang.

Jeg vil godt føje til, at vi i socialistisk folkeparti har den opfattelse, at den økonomiske krise, som – det er en realitet – kommer udefra, mener jeg at man har tacklet så dårligt gennem de senere år herhjemme, at den er blevet forværret derigennem. Men den kommer udefra, og alt taget i betragtning, med de prisstigninger, vi oplever på en række produkter, Danmark har brug for, er Danmark i den forstand blevet noget fattigere. Det kan vi godt blive enige om. Men så kommer det store spørgsmål: hvordan tackler man så den krise? Og her synes jeg under alle omstændigheder, at erfaringerne fra de sidste fem år burde tilsige ikke mindst de partier, der knytter sig til arbejderbevægelsen, at det går ikke rigtig længere på denne måde; det vil være nødvendigt med andre former for indgreb, indgreb, der lægger op til en omstrukturering af vores samfund, hvis vi skal klare krisens virkninger.

Vi har ikke den opfattelse – jeg tror, det var VS' ordfører, der var inde på det – inden for socialistisk folkeparti, at man med et forslag som dette kan løse krisens problemer grundlæggende. Det drejer sig om at afhjælpe nogle af dens virkninger, ligesom jeg også har forstået – dette være sagt til VS – deres forslag om en beskæftigelsesplan og en energipolitisk plan, som de tidligere har lagt frem, og hvor de sagde, at de faktisk kunne løse arbejdsløshedsproblemet næsten til bunds under nuværende vilkår, at det også fra deres side er forslag, der sigter på at afhjælpe krisens virkninger, men ikke på at overvinde krisen totalt. Det tror jeg ikke vi kan gøre isoleret i Danmark, men vi kan gøre meget mere for at lette virkningerne af krisen, men erfaringen viser altså, at vi gør det ikke ved de bestandige indgreb i lønningerne, vi gør det ikke ved de bestandige forhøjelser af så den ene og så den anden afgift uden hensyn til, hvad det er for nogle afgifter, uden at de indgår i et virkelig samfundsøkonomisk og et socialt afbalanceret hele, og vi gør det ikke ved, som jeg sagde tidligere,